

קיצור הדף היומי

יום רביעי, כ' באדר ב' תשפ"ב

יבמות • מז

בימי ר' דוסא בן הרכינס הותרה צרת הבת לאחין

והיה הדבר קשה לחכמים, שחכם גדול היה וסברו שהתיר, וכיון שענינו כהו ולא בא לביהמ"ד אמר ריה"ו שיילך אליו, ואחריו ראב"ע ואחריו ר"ע, אמר רדב"ה: יכנסו, ונכנסו.

תפסו לריה"ו והושיבו על מטת זהב, א"ל: רבי, אמור גם לראב"ע, אמר: יש בן לעזריה? קרא עליו 'נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב..', תפסו לראב"ע והושיבו על מטת זהב, א"ל: אמור לעקיבא בן יוסף, א"ל: אתה עקיבא בן יוסף ששמך מסוף העולם עד סופו? שב בני! סבבוהו בהלכות, עד שהגיעו לצרת הבת, שאלוהו: מה דינה? א"ל: מח' ב"ש וב"ה והלכה כב"ה, א"ל: הלא אמרו משמך כב"ש! א"ל: אח קטן יש לי ויונתן שמו, מתלמידי שמאי, הזהרו שלא יקפח אתכם, שיש לו ג' מאות תשובות להתירה,

אבל מעיד אני בשם חגי הנביא

א. צרת הבת **אסורה**, ב. בעמון ומואב - מעשר **עני** בשביעית, ג. **מקבלים** גרים מהקרדוים ומהתרמודים.

בעמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית

הטעם: שכבשום עולי **מצרים** ולא עולי **בבל**, כדי שיסמכו עליהן עניים בשביעית, **דקיי"ל** קדושה ראשונה לשעתה ולא לעת"ל.

מקבלים גרים מהקרדוים והתרמודים **שהם גויים**

אבל לא מקבלים מהקרתוים שהם ישראל ממזרים, כדתני רב"י. ורי"ו וסביא חולקים: שלא מקבלים מהתרמודים דישראל ממזרים,

ויקשה: דכתמים שבאו מבין הגויים טהורים, **משמע** אף מתרמוד,

וארי"ו: הלכה כסתם משנה, ומתרצים: אמוראי ואליבא דרי"ו.

הטעם של רי"ו וסביא, שמתרמוד לא מקבלים גרים

לחד: משום עבדי שלמה, וסובר גוי ועבד על בת ישראל - ממזר,

לחד: משום בנות ירושלים, שי"ב אלף גויים בשעה שנכנסו כל האחרים להיכל ונפנו על כסף וזהב - הם נפנו על בנות ירושלים, ועינום.

א. מריו"נ: 'נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב..'

שר העולם אמרו, **ולא הקב"ה** שאין זקנה, **ולא דוד** שלא הזקין כ"כ

ב. מריו"נ: 'ידו פרש צר על כל מחמדיה' - עמון ומואב - בשעה שהאחרים נפנו על כסף וזהב - הם נפנו על ס"ת ושרפוהו דלא ינא עמוני ומואבי.

• רב: 'צוה ה' ליעקב סביביו צריו' - כגון הומניא לפום נהרא.

להנצחה

לינק להצטרפות